

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Ildephonsi Peñafiel E' Societate Jesu, Quondam In
Cusquensi Collegio Sacrae Theologiae Primarij
Antecessoris ... Theologia Scholastica Naturalis**

Peñafiel, Alonso

Lugduni, M.DC.LXXIIX.

5. Quartum Argumentum ponitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95892](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95892)

proprie huius numero paternitatis; unde si definitio relationis ait; cuius totum suum esse est ad aliud, hoc est sumitur in ordine ad aliud, non solum esse genericum: sed & specificum, & individuale erit ad aliud, nam universalis ex defectu cuiusque particulari falsificatur. sicut hæc, omnis homo fuit conceptus in peccato originali, quia Beata Virgo fuit sine labe concepta, & omnis homo est iustus, quia multi sunt peccatores; sed illa est universalis, cuius totum suum esse, id est, cuius omne esse est ad aliud, totum enim ibi pro omni sumitur, ut docet D. Thom. & ceteri Doctores, sicut quando dicitur tota natura humana corrupta est, id est, omnis homo corrumpitur vel est corruptibilis, & ratio evidens est, quia eo modo debet sumi adiectivum totum sicut est substantivum, cui adiungitur, nam si substantivum sit totum potentiale, particula totum significat idem quod omne, & cadit distributive super omnia inferiora, quæ sunt partes potestativæ illius, ut in exemplis positis patet, & in hoc tota natura Angelica est spiritalis, id est, omnes Angeli sunt spirituales, & Hispanice dicimus, *Todo hombre miente*. *Todo hombre, pafesce que es lo mesmo, que decir todos los hombres en particular per seens.* ergo nullum esse datur in relatione quod non fumatur in ordine ad aliud, seu in ordine ad terminum: sed individuale est unum esse relationis: ergo etiam sumitur in ordine ad aliud. Tunc sic, quia esse genericum sumitur à termino generico ut sic, tot multiplicatur relationes genericæ, quot sunt rationes fundandi genericæ distinctæ, & termini genere distinguuntur, & quia datur triplex genere distincta ratio fundandi, & triplex genere distinctus terminus in vno eodemque fundamento datur triplex genus relationis, nam in eadem scientia datur relatio similitudinis cum alia scientia, quæ est ex primo genere relationis, datur relatio effectus ad causam, quæ est secundum genus, datur relatio ad obiectum, quæ est mensurabilis ad mensuram, quæ est tertium genus relationis, & omnis hæc multiplicatio relationum datur, non quia multiplicatur fundamentum, quia fundamentum idem numero est in omnibus relationibus: sed quia solum multiplicatur ratio fundandi, & terminus; sed quia etiam esse specificum sumitur à termino, tot multiplicatur specie relationes, quot multiplicatur specie termini, nam illæ relationes non solum genere distinguuntur, sed etiam specie; sed etiam esse individuale relationis sumitur à termino, & ratione fundandi: ergo tot erunt relationes numero, quot fuerint distinctæ rationes fundandi, & termini numero distincti, ut in eodem exemplo patet, nam illæ relationes, quæ in scientia dantur non solum genere, & specie; sed etiam numero distinguuntur, imo impossibile est ut genere, & specie aliqua entia distinguantur à parte rei, quin numero distinguantur, ut videre est in Bucephalo, & ipso Alexandro Magno, qui genere, specie, & individuo feceruntur, & in Petro, hac arbore & hoc equo, quæ entia, quia genere differunt, differunt specie, & numero; nam genus, & species relationes in eadem numero scientia existentes, licet sit idem fundamentum numero multiplicatur genere, propter multiplicationem specie rationum fundandi, & terminorum; ergo si certum est etiam numero multiplicari, multiplicatur

buntur numero, propter distinctas numero rationes fundandi, & distinctos numero terminos.

Probatur hæc ultima consequentia, nam ubi est eadem ratio formalis, est idem, vel quasi effectus formalis; sed quia genus illius relationis est respectivum (& est respectivum, quia constituit relationem, quatenus distinguitur ab absoluto) est ad aliud, & quia est ad aliud, seu ad terminum multiplicato termino generice, multiplicatur relatio generice, & idem est de multiplicatione specifica relationum, quia est in ordine ad terminum: sed sic est quod individuatio relationis est, & non absoluta, alias relatio esset quid mixtum ex relatione, & absoluto; unde necessario est respectiva; ergo tota est in ordine ad terminum; ergo multiplicatur numero multiplicato termino numero, nam ut dixi, quia in generica ratione relationis datur ratio formalis essendi ad aliud sequitur effectum multiplicationis generice, & in specifica similiter: sed in individuali datur eadem ratio formalis respectivæ: ergo sequitur idem effectus formalis multiplicationis individuationis ad multiplicationem individualement terminorum, & rationis fundandi, licet sit idem numero fundamentum, quia ubi est eadem ratio; &c.

Dices in illis relationibus per accidens multiplicari individuationem, quia multiplicatur genus, & species, non tamen per se.

Contra primo: ergo non sumitur essentialiter, & necessario solum individuatō à fundamento, quia si essentialiter, & necessario sumeretur, nec per accidens posset multiplicari numero relatio, cum fundamentum, nec per se, nec per accidens multiplicetur imo si necessario sequeretur per se, & essentialiter non multiplicato fundamento non posse multiplicari relationes, sequeretur etiam non posse, nec genericæ, nec specificæ, quia quando datur impedimentum aliquod essentialiter ad unam rationem, datur etiam ad id quod est idem cum illa, ut quia datur impedimentum ad essendum rationem individualement chimæ à parte rei, & ut à Deo producat, etiam datur impedimentum ut producat realiter à Deo, ut existat à parte rei ratio specifica, & generica Chimæ, & quia naturaliter datur impedimentum, ut eadem realis individuatō huius equi resurgat, datur impedimentum ut ratio equi identificata realiter cum illa individuatione resurgat, & idem est in motu adhuc Divinitus in vestra sententia: sed per vos datur impedimentum per se, & essentialiter, ut non multiplicato numero fundamento, multiplicetur numero relatio; ergo erit etiam impedimentum ne multiplicetur genere quod est idem cum individuatione, & specie, præcipue quia ex multiplicatione generis sequitur multiplicatio individuationis, & per se, & per accidens, per se quia distinctum genus relationis petit per se distinctam individuationem, per accidens, quia à vobis dicitur: ex quibus sequuntur maxima inconvenientia, primum quod per se pugnet natura secum, nam ab ipsa natura constitutum est per vos, ut non multiplicato numero fundamento, minime multiplicetur numero relatio: ex alio capite sequitur per se, quod multiplicato genere multiplicetur per se individuatō: ergo si ipsa natura facit quod non multiplicato fundamento, multiplicetur genus, ipsa natura multiplicat

48 multiplicat individuationem per se non multiplicato fundamento numero; unde facit contra seipsam, quæ per vos constituit non multiplicato fundamento numero non posse multiplicari, & sic ait posse multiplicari; quidem de facto multiplicat, & actu ad potestatem bene valet argumentum, & ipsa natura ait non posse multiplicari numero relationem non multiplicato numero fundamento; unde ait, & negat quod ait, ac proinde sibi ipsi maxime repugnat, imo facit idem posse, & non posse simul, quod contradicit omnium maximo axiomati asserenti, impossibile est idem simul esse, & non esse.

Si autem per accidens ratione generis multiplicatur individuatō: ergo non sumitur per se essentialiter individuatō relationis à fundamento; nec per se essentialiter est non posse multiplicari relationem, non multiplicato fundamento; nam quando per se, & essentialiter est aliquid, nec per se, nec per accidens potest convenire oppositum illius, quod per se, & essentialiter est, unde erit falsum veltrum assertum, & hoc est secundum inconueniens.

Contra videtur secundo, quia tota ratio quare per vos non multiplicatur individuatō est quia sumitur à fundamento, sed in vestra sententia genus relationis sumitur à fundamento, & species à termino, ut asserit D. Thomas 2. *met.* 3. p. 9. 35. & opusculo 49. & nihilominus licet non multiplicetur genere fundamentum, cum sit idem numero, ut in exemplo posito de scientia patet, nihilominus multiplicatur genere relationes: ergo similiter licet non multiplicetur numero fundamentum, & relatio sumat unitatem individualement in ordine ad fundamentum, si multiplicatur numero terminus, multiplicabitur numero relatio.

50 Tertio contra, quia fundamentum, nec simul nec successive mutatur individualiter, sed semper est idem numero fundamentum, & nihilominus successive dantur, & multiplicantur numero relationes quando successive multiplicantur termini, v. g. Petrus generat Paulum, corrumpitur illa paternitas, generet Ioannem, resultat non prima paternitas, sed alia numero distincta, & fundamentum est idem numero, & solum mutantur rationes fundandi, & termini, & tantum ratione huius mutationis multiplicantur numero relationes; ergo falsum est dicere, non multiplicatur numero fundamento, licet multiplicentur termini, non multiplicari numero relationes.

51 Nec obstat dicere successive bene posse, non autem simul.

52 Contra, ergo non multiplicari numero relationem, non est, quia non multiplicatur fundamentum simul. Patet hoc evidenter, quia successive non multiplicatur fundamentum numero, sed solum multiplicantur numero rationes fundandi, & termini, & nihilominus multiplicantur numero relationes, etiam si successive relationes in vestra sententia sumant suum esse individuale à fundamento; ergo licet simul non multiplicentur termini, & rationes fundandi, etiam si sumant individuationem à fundamento, poterunt multiplicari numero relationes.

53 Confirmatur, quia sicut paternitas ut sic & relatio ut sic, quia sunt ordines, & respectus in

communi, quorum definitio petit ut habeant totum suum esse ad aliud, scilicet ad terminum ut sic, & ad filium ut sic, vel hominem genitum in communi, ita hæc individua paternitas est ad hunc filium, vel ad hunc numero hominem; ergo sicut paternitas in communi, necessario, & solum terminatur ad filium, aut hominem genitum abstrahendo ab hoc vel illo, ita ut terminus illius per se sit homo genitus, vel filius, ita hæc paternitas terminabitur ad hunc filium, vel hunc hominem genitum, & hic erit terminus per se filius, & non per accidens; nam sicut relatio ut sic, quia est ordo, & respectus sumit suum esse per se à termino ut sic, & ratio specifica respicit adequate, & totaliter non solum rationem termini ut sic genericam, sed etiam naturam specificam per se, ita etiam individuatō relationis, quia respectiva est, respicit per se adequate, non genericam solum, nec specificam, sed individualement rationem termini; quod patet, nam si genus, & species in termino non sunt individua sed potius sunt in differentia in infinitum ad varias individuationes, & si ipsa individuantur, & determinantur, non per se sed per individuationes determinantur, & individuantur, quia potius ex se sunt indeterminata, quomodo ipsum genus, & species ut sic in termino poterunt determinate individuatō relationes; vel clarius quomodo talis individuatō relationis sumitur ab illis, in quibus non datur ratio individua, & determinata, sed potius opposita indifferentia; unde necessario dicendum est quod ratio generica relationis, & ratio respectu rationis generica relationis, & ratio specifica est ratio per se specificativa respectu rationis specifica relationis, ita terminus individuum erit per se terminus relationis individua, & ratio individua termini erit ratio per se respectu individuationis relationis adequate, & sic specificativum, seu terminus dabit quod habet, & non quod non habet ut diximus; ergo respectu distinctorum numero, & individualiter relationum dabitur distincta numero relatio.

Respondent adversarij, negando paritatem, quia ipsi asserunt speciem à termino, individuationem à fundamento sumi.

Contra evidenter primo, nam hæc solutio non est solutio, sed petitio principij, nos enim dictis rationibus labefactamus hoc ipsum, quod adversarij nunc post tot rationum pondera non rationibus satisfaciunt respondent, petendo principium, siquidem pro ratione conclusionis tribuunt ipsam conclusionem.

Secundo, quia iuxta hanc responsionem idem est omnino est correlativum speciei, & individui per se, & per accidens, quia talis filius est correlativus per accidens paternitatis in communi; ergo si idem est correlativum per accidens huius paternitatis, idem erit correlativum per accidens, & per se speciei, & individui, quod est absurdum, alias idem esset per se & non per se, per accidens & non per accidens.

Deinde, quia hic filius quatenus talis per se respicit hunc patrem, pendet enim hæc numero paternitas essentialiter ab illo; neque potest ab illo alio pendere, quia est modus illius extrinsecus, modus enim in quantum talis est inseparabilis à re, cuius est modus; ergo etiam hic pater respicit per se hunc filium, nec potest separari ab illo secundum tendentiam ad ipsum, ita ut non tendendo ad hunc filium tendat ad alium: ergo

